

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) po 8 centów za każde następne „ 5 „ należ ytość stęplową 30 „ za każdorazowe umieszczenie.

Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego.
Cena prenumeraty miesięcznie 50 c.
Numer pojedynczy kosztuje 5 c.
Prenumeratę przyjmuje Administracja Drukarni „Czasu“, kasa teatralna i księgarnia J. Czecha.

TEATRALNY.

Kraków, dnia 20 Maja.

— Jutro trzeci występ pani Modrzejewskiej w roli Cecylii w komedyi *Nasi Najserdecniejsi* p. Sardou. Rolę Caussada odegra pan Rychter.

— Dzienniki warszawskie wyrażają życzenie, aby pani Hoffmann przybyła do Warszawy na gościnne występy.

TEATRA W POLSCE.

przez Estreichera.

Rzecz w roku 1860.

(Ciąg dalszy).

Józef i Jadwiga XX. Lubomirscy przeznaczili artystom dom na mieszkanie, koni i powozów dostarczyli bezinteresownie, udzieliłi sali do urządzenia teatru i dali wszelkie potrzebne rekwizyta. Za przykładem dziedzica, obywatelstwo opiekowało się sceną, po książęcemu płacono łoża i krzesła, nawet wojskowi nie opuścili żadnego widowiska.

27. Dukla.

Tutaj utrzymywał Jerzy Wandalin Mniszech Kasztelan Krakowski teatr okazały, a to dla rozrywki żony swój Maryi Amalii z Brühlów.

28. Dynaburg w Infantach.

Trupa, która tu zajrzała w r. 1859 miała tak ogromne powodzenie, iż musiano dawać naraz trzy widowiska. Zachęciło to artystów, zjawiała się więc kompania Surewicza z Wilna w Czerwcu 1861 i bawiła do zimy 1862 roku.

29. Gajeczyn.

Okolo r. 1772 utrzymywał się tutaj teatr. Zamieszkiwała pod on czas Maryanna z Potockich Brühlowa żona generała artylerji.

30. Gaściewiczze wieś obacz Wilno.

31. Gdańsk.

W pamiętnikach *Radziwilla* wyczytujemy opis odegrania dnia 16go Lutego 1645 włoskiej opery: „Miłostki Kupidyna z Psychą“. Przedstawiono ją na przyjęcie Maryi Ludwiki Gonzagi drugiej żony Władysława IV. Opera ta, mianowicie maszynerya podobały się królowej. Tutaj drukowano r. 1648 tragedją ucięszą o pijanicy, co królem był, napisaną przez L. G., czy téż pana Barykę. Być może iż ją i grano w Gdańsku. Tutaj r. 1541 drukował G. Gnafesz dramata łacińskie, nas nie dotyczące. R. 1675 przedstawiono u Jezuitów „Bój pod Chocimem“ układu Ja. Hiac. Bąkowskiego.

W r. 1693 drukowano tu dyalog: „Historja o starym i młodym Tobiaszu“. W roku 1721, na jezuickiej scenie w Kollegium Rozrązewskim wykonano łaciński dyalog: *Prawdzic seu inexcussa veritatis mortis theatrum*, grano go na cześć Michała Brochockiego, w dniach zapust.

Dnia 15 Czerwca 1767 r. odegrała młodź na sali szkół Soc. Jesu dyalog: „Pierwsza ofiara w Jonacie Bugu na śmierć poślubionym przez kapłaństwa powagę krwi królewskiej godność, rycerstwa cnotą okazana. Wyszedł program w 8ce kart 4.

W r. 1797 Truskolawski z kompanią

swą zjechał tu i dobrze wyszedł na tem przeciwnie zaś Bogusławski, grając r. 1811 od 10go Sierpnia do 12go Września widowisk 21, stracił na tem 10,000 złp.

32. Gniezno.

W r. 1816 bawiło w Poznaniu towarzystwo aktorów z Warszawy. Z téj kompanji oderwało się gronko, próbując szczęścia na własną rękę. Milewski, Ówikliński, Podgarbiński. Włodek (ci dwaj później podpora sceny krakowskiej) Grochowski i Parysówna wyjechali w końcu Marca i grali podczas jarmarku Św. Wojciecha komedye: „Gadła nad gadułami“, „Dwaj roztrągnieni“, „Córka Faraona“, „Wezbranie Wisły“; wrócili potem do Poznania, i następnie z całą kompanją Kalisko-Poznańską dali od 21go do 25go — widowisk 5: „Wojna z kredytorami“, „Karykatury“, „Szkoda wasów“, „Szambelan“, „Szarmancki“, „Syn marnotrawny“, „Próba ognia“, „Kolezyk brylantowy“. Poczém aktorowie wyjechali do Pzdr. Sam tylko Włodek pozostał i grał do 1go Maja wraz z amatorami.

W r. 1841 przebywał tutaj Łoziński. W r. 1842 amatorowie odegrali dnia 10go na cel dobroczynny, komedją Fredry „Zemsta“.

W roku 1855 zawitał Pfeiffer z trupą, której ozdoba był Karol Krolikowski i Radzińska. Bawiąc cały tydzień podczas jarmarku zebrał żniwo obfite. Powrócił tu dnia 19go Czerwca t. roku i wycieczki czynił do Wrześni, Trzemeszna, Szremu itd.

33. Gombin.

W r. 1845 Lasocki miał dość dobraną kompanją, grali starannie, dekoracye i garderobę mieli należyte, repertoar świeży, dobrego dyrektora muzyki skrzypka Domańskiego, mimo to publiczność nie uczęszczała na widowiska dawane od Marca.

34. Góra.

Wyprawiali tu Pijarzy dyalogi. Kilka z nich doszło nas drukowanych w programatach łacińskim i tak: *Miecislaus fortunatissimus poloniae princeps, poloni nominis gloriosus exantlator, fidei orthodoxae primus in regno suo assertor, in profligatis Bohemiae proceribus Orbi nitegro evidentissimus triumphator nomini et honori illustrissimae Cohortis Ill. et Excell. D. D. Francisci Bieliński marschalci Curiae Regni triumphale serenum gloriae accendens per Ill. et magnif. Collegii Gorensis Sch. Piar. Rhetoricam juvenutem in theatrum productus anno d. 1732 die 20 Julii.* — Autorem był Bazyli od Św. Andrzeja Sch. P. — Dawniejsze dyalogi wyszły te: W r. 1684. *Fortuna verbo Joannis revocata post victorias aeternum obligata Poloniae per juvenutem Coll. Wierzboviani in vivario Gorensi scenice repraes. Schol. Piarum.* Folio kart 4. — W r. 1724. *Suenotto Haraldi Danorum regis filius parricida.* Folio kart 4, druk. w Warszawie. — W r. 1726. *Sigismundus III gloriosissimus turcarum ad Chocim triumphator, a juvenute Collegii Gorensis Wierzboviani Schol. Piar.* Folio kart 5.

35. Gostyń na Mazowszu.

W roku 1696 odegrano dyalog pięcio-aktowy: „Brama Grzymała“. Jezuici wydali prolog p. t.: Brama Grzymała Pandana, albo wolność Jaś. O. J. Wiel. Wojewodztwu Sandomirskiemu jako pierwszemu wolności pol-

skiej asylo flumentana. J. O. J. M. P. Józefowi Karolowi Connti in Wiśnicz. Jarosław et Tarnow Lubomirskiemu S. R. J. Principi Marszałkowi nadw. koronnemu i Sędomirskiemu Niepołomick., Zators., Lubaczows., Lubomiers. Ryckiemu ect. staroście tryumfalna Wiel. J. M. Panu Kasprowi Theodorowi z Siemianowa Siemianowskiemu, porucznikowi znaku J. O. principes S. R. J. Marszałka nadw. Collina albo honoru Cześnikowi Wieluńskiemu Palestyńska, podstaroście mu natenczas sędomirskiemu, przy solennej inauguracyi na ten grodzki urząd od szlachetnej młodzi szkół devinctissimi Collegii Gostomiani Sociat. Jesu, otworzona i poświęcona r. p. 1696 w Styczniu (folio ark. 2). Treść nedoręczną o wolności posłów ziemskich, Województwie Sędomirskiem, herbie wojewodztwa rzekach polskich, rycerzach Siemianowskich, Bolesławie I. o polskich roztruchanach sławnych itp.

36. Grodno.

Jezuici Grodzińscy wyprawiali tu dyalogi. Ślad ich mamy w kilku pozostałych argumentach łacińskich jakoto: *Areopagus diis terrestribus severianus terrestri nimirum in Solio Lycao Venieslao Imperatori ect.* grany 26go Lutego 1718 roku (fol. 1 ark.) — *Calix mamoriae a Cranio Sventoslai hjo-viensium ducis oblivioso Massico licentiosius indulgentibus Bacchiophilis Drammatico apparatu. ect.* 1720 (fol. 1 ark.) — *Fulmen tonautis Crystalli extra vitreum persici Solis hadianem ad mensam Lunae vibratum, ac post fractionem paucis fragilem istam Cognati libero Patri Vito in Ducis venetiarum ect.* 1726 r. (fol. 1 ark.) — W r. 1720 grano dyalog o Trojdanie W. X. Litewskim.

Grodno należy do drugiego rzędu miast, które utrzymywały niemal stały teatr.

W epoce sejmów były widowiska świetne i staranne. Pierwotnie rozwinął się tutaj balet, za baletem pospieszyla komedya. Roku 1770 sprowadził Tyzenhauz słynnego baletnika Ledoux. W r. 1778 dawano baleta, na których wyszczególniali się Magdalena Weselska, Kajetan i Ludwik Petinelli.

W r. 1784 zeszedli się razem opera włoska, balet i Bogusławski. Aktorzy grywali trzy razy do tygodnia, a lubo część trzecią dochodu płacili właścicielowi nowo zbudowanego teatru, jednakże wyszli na swoim. Bawili tu do końca Listopada.

Występowali: Truskolawski, Świeżawski, Hempiński, Deszner, Owsński i kilka osób z teatru nieświeżkiego. Siedemnastoletnia Petronella Drozdowska po pierwszy raz występowała w rolach subretek.

Teatr postawionym był za miastem, przez przedsiębiorców opery. W czasie slot, nie dla pieszych była doń droga, więc nie mógł utrzymać się i przeobrażono go w roku 1785 w ujeżdżalnię, był bowiem i przedtem ujeżdżalnią królewską (na Horodnicy).

W r. 1786 w czasie letniej Kadencyi Trybunału, grywały niedobitki teatru nieświeżkiego, mianowicie Nacewicz i dwie panny Iwańskie, z których starsza słynęła grą i pięknoscia. Zjechał także i Bogusławski z Wilna, urządził teatrzyk w sali jednego domu, a zasilony orkiestrą od Ks. Sapięhy Marszałka Trybunału, grywał codziennie i z korzyścią. Na październik wrócił do Wilna.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Nr. porządkowy 116.

TEATR KRAKOWSKI

W Poniedziałek dnia 20 Maja 1872 r.

Pierwszy występ

Pani H. Majeranowskiej

Artystki Opery Warszawskiej.

Po raz pierwszy:

Opera w 3 aktach. Muzyka J. Offenbacha, Libretto pp. H. Meilhac i L. Halévy przełożył z francuskiego Jan Chęciński.

PIĘKNA HELENA

OSOBY:

Parys, syn króla Priama — —	Pan Zakrzewski.	Leaena } towarzyski Oresta —	Panna Baumann W.
Menelaus, król Sparty — —	Pan Eker.	Partenis } — — — — —	Panna Ekel.
Helena, jego żona — — —	P. Majeranowska.	Bacchis, pufna Heleny — —	Panna Wyszowska M.
Agamemnon, król królów —	Pan Terenkoczy.	Euthycles, słusarz — — —	Pan Bogucki.
Orest, jego syn — — —	Pani Dworzak.	Filocomus, służący w świątyni	
Pylades, przyjaciel Oresta —	Panna Wyszowska S.	Jowisza — — — — —	Pan Glikson.
Calchas wielki Augur Jowisza —	Pan Zamojski.	Niewolnik — — — — —	Pan Zapałowicz.
Achilles — — — — —	Pan Zboiński.		Pani Pichorowa.
Ajax I. } królowie — — — —	Pan Siedlecki.	Dziewice greckie } — — — —	Panna Kwiecińska P.
Ajax II. } — — — — —	Pan Lidke.		Panna Krasnopolska.

Straż. — Niewolnicy, — Służba, — Lud. — Rzec dzieje się w Grecyi.

Dyrektor Opery p. Hoffman.

➔ Cena miejsc zwyczajna. — Początek o godz. 7¹/₂ ➔

Reżyser J. Rychter.